

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Néző Gabriellaügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. december 19. napján kelt 62.P.24.421/2017/5. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az I. rendű alperest arra kötelezi, hogy az elsőfokú bíróság által elrendelt helyen és módon az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé:

„Helyreigazítás:

Internetes portálunkon ... napján „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a ... azt a hazugságot közölte, hogy fideszes idős önkéntes hölgyek erőszakoskodtak egy vak művésszel Óbudán, miután az nem akarta aláírni a Soros-tervről szóló konzultációs kérdőívet."

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Egyebekben a per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a peres felek a felmerült első- és másodfokú költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest és a II. rendű alperest, hogy fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra személyenként 42.000 (Negyvenkettőezer) - 42.000 (Negyvenkettőezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes portálon, a ... napján ugyanott megjelent „...” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel, a cikk címe alatt, az eredeti cikkel egybeszerkesztetten elhelyezve, 8 napon belül 30 napra, továbbá mindaddig, amíg a hivatkozott cikk az internetes oldalon megtalálható, tegye elérhetővé kommentár

nélkül az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás:

Az internetes portálunkon ...-én „...” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy a ... hazugságot közölt azzal, hogy a fideszes idős önkéntes hölgyek erőszakoskodtak egy vak művésszel Óbudán, miután az nem akarta aláírni a Soros-tervről szóló konzultációs kérdőívet. Valótlanul állítottuk azt is, hogy az esetet a ... találta ki. A valóság ezzel szemben az, hogy az említett incidens megtörtént."

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38.100 forint perköltséget, továbbá külön felhívásra a felhívásban megjelölt módon és időben a Magyar Államnak 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában ismertette az Alaptörvény IX. cikk (2) és (6) bekezdéseit, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-át, és 12. § (1) bekezdését, a Pp. 342. § (1) és (2) bekezdéseit, valamint a 343. § (1) bekezdését, továbbá utalt a PK 12., 13. és 14. számú állásfoglalásokban írtakra.

Rögzítette, hogy a ... internetes portál sajtótermék, amelynek impresszumából kiderül, hogy a felperes a kiadója, üzemeltetője, így a felperes a peresített cikkből nyilvánvalóan felismerhető, ezért aktív perbeli legitimációval rendelkezik. Kiemelte, hogy az alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a perbeli cikkben szereplő közlések a valóságnak megfelelnek. Az alpereseknek volt bizonyítási indítványuk, az esetről jelenlévő két idős hölgy tanúkénti kihallgatását kérték, azonban a tanúk nevét és címét nem jelentették be, erre való tekintettel az elsőfokú bíróság mellőzte ezen személyek tanúkénti kihallgatását. Kihallgatta azonban a cikkben megemlített művészt, **tanúlt**, akinek a tanúvallomása alapján megállapította, hogy az említett incidens megtörtént, ezért a sérelmezett írásban valótlanul került az állításra, hogy a felperes hazudott volna a történésekkel kapcsolatban. A „..... befolyása alatt álló.” közlés vonatkozásában a keresetet elutasította, ugyanis nem volt vitatott a perben, hogy a ... egy ...-hez közeli sajtótermék és az sem, hogy ... az ... tanácsadója. A sajtónak lehetősége van a fenti tényekből olyan következtetésre jutni, hogy a párthoz kötődő sajtó a kampánytanácsadó befolyása alatt áll, az erre vonatkozó közlés véleménynyilvánításnak minősül, így sajtó-helyreigazításnak e körben nincs helye.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben az alperesek éltek fellebbezéssel, melyben kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy a keresetet teljes egészében utasítsa el és kötelezze a felperest a perköltség viselésére.

Előadták, hogy az elsőfokú bíróság alaptalanul minősítette a ... internetes oldalt sajtóterméknek, ugyanis az az NMHH által vezetett internetes sajtótermékek nyilvántartásában nem szerepel, a blog nem rendelkezik jogképességgel, így a felperesnek keresetelési joga nincs.

A tanúvallomásból megállapítható, hogy a tanúnak nem volt meggyőződése arról, hogy a két hölgy fideszes önkéntes volt és maga is elismerte, hogy a helyzet nem volt erőszakos, ebből kifolyólag az állítás, hogy a fideszes önkéntesek megtépték, nem valós. Mindezek alapján kellő alappal rendelkezett azon értékítélet, hogy a ... álhírt közölt és hazudott.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesek perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint egyértelmű, hogy a ... weboldalt ő hozta létre és működteti, ezen tény a

weboldalon is szerepelt, melyről az elsőfokú bíróság és az alperesek jogi képviselője is a tárgyaláson meggyőződhetett. Csatolta az NMHH határozatát, miszerint a sajtótermékként történő nyilvántartásba vétel során a blog alapítójaként és kiadójaként ő került rögzítésre. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az eset úgy történt meg, ahogy az a blogon leírásra került.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság az első fokon hozott határozatot a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően a fellebbezési és csatlakozó fellebbezési kérelmek korlátai között bírálta felül. Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel azonban a másodfokú bíróság részben nem értett egyet, ezért az elsőfokú határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság teljeskörűen ismertette, azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a felperes keresetösségi jogának vizsgálata vonatkozásában nem bír jelentőséggel az, hogy a ... oldal sajtótermékként nyilvántartásba volt-e véve a sérelmezett cikk közlésének időpontjában, mint ahogy az sem, hogy a blog jogképességgel nem rendelkezik. A felperes került feltüntetésre a blog impresszumában mint kiadó, ezért ezen internetes oldalon közzétett tartalmakkal kapcsolatos közlések értelemszerűen a felperesre is vonatkoznak, így a PK 13. számú állásfoglalás alapján sajtó-helyreigazítást kérhet, e körben az elsőfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság indokolásával.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte **tanú1** tanúvallomását, így az arra vonatkozó megállapítása is helytálló volt, miszerint valótlannal állította az I. rendű alperes a felperesről, hogy hazugságokat közöl.

A másodfokú bíróság a helyreigazító közlemény tartalmát szükségesnek tartotta pontosítani, ugyanis így válik egyértelművé, hogy mely körben állított valótlanosságot az I. rendű alperes, és így éri el a jogszabályi célját a helyreigazítás.

Mellőzte a Fővárosi Ítéltábla a helyreigazító közleményéből a „Valótlanul állítottuk azt is, hogy az esetet a ... találta ki” részt, mivel a felperesnek ilyen tartalmú közlemény közzétételére kereseti kérelme nem volt, a bíróságnak pedig a PK 15. számú állásfoglalás alapján a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között kell megállapítania a helyreigazítás szövegét.

Szintén mellőzte a másodfokú bíróság a közleményből a valóság feltüntetését, ugyanis annak közlése nem volt szükséges ahhoz, hogy az átlagolvasó a valóságot megértse, felfogja. A másodfokú bíróság megjegyzi azt is, hogy a felperes a kereseti kérelmében nem ilyen tartalmú valóság feltüntetését kérte, így e körben is figyelemmel kellett lenni a fentebb hivatkozott PK 15. számú állásfoglalásra.

Mivel az alperesek fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezési körében is megváltoztatta és a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a felek viselik a felmerült első- és másodfokú perköltségüket. A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság ítélete is tartalmazott a kereset elutasítására vonatkozó rendelkezést, így a felperes teljes mértékben való pernyertességének

figyelembevétele a perköltség elszámolása körében nem volt helytálló. A fentiekre tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján egyenlő arányban kötelezte a másodfokú bíróság a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási és fellebbezési illeték megfizetésére a felperest, valamint a II. rendű alperest.

Budapest, 2018. április 24.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő